

RUSKI INWALID

N^o.

23.

PIĄTEK.

30 Stycznia 1820 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: z Petersburga. Wiadomości Zagraniczne: Angliia. Hiszpaniia. Rozmaitości.

WIADOMOSCI KRAIOWE. z Petersburga 29 Stycznia.

W dzień urodzin J. C. M. W. X. *Michała* to jest 28. b. m. była wielka i wspaniała maskarada w pokojach Najjaśniejszey Cesarzowej *Maryi*. Rozliczność masek, przepych kostiumów, a szczególnie oslepiający blask drogich kamieni, wszystko się połączyło do uświetnienia tego festynu, iedynego w swoim rodzaju. Biletów zapraszających na tę maskaradę było rozesłano blisko sześciuset; lecz 372 osoby przybyły tylko na nią. Aktorowie trupy tu-teyszey francuzkiej wystawiali w czasie maskarady sceny wybrane z niektórych sztuk, a spiewaczka znana w Europie *P. Borgondio* uprzyemniała tę publiczną monarszą zabawę swoim głosem. Podobnie aktorowie rossyjscy *Samoytów* i jego żona spiewali w czasie wieczery. Ta równie piękna iak okazała uczta trwała do trzech kwadransów na drugą po północy.

z Wilna 25 Stycznia.

Dnia 14. t. m. o godzinie 5 po południu przy licznie zebranem duchowieństwie świeckiem i zakonnem oraz klerze dyecezalnym i seminaryum głównego duchownego, w asystencyi Rektora i członków Uniwersytetu i gimnazyum tudzież uczniów tak uniwersytetu iako też gimnazyalnych i wielkiej liczby różnego stanu osób, *JW. Kundzicz* Biskup Anastazyopolitański, przeprowadził zwłoki zesłego *Lobenweina* do Kościoła akademickiego S. Jana, w którym nazajutrz, po odśpiewanych, exekwiach w obecności duchowieństwa świeckiego i zakonnego, członków uniwersytetu i licznie zebranego ludu, tenże *JW.* Biskup celebrował mszą wielką. Kazanie pogrzebowe miał *X. Borowski*, kaznodzieia uniwersytetu i w czułych a zgodnych z duchem religii wyrazach oddał zmarłemu zasłużoną pochwałę. Przeprowadzone nakoniec zostało iego ciało na cmentarz *XX. Bernardynów* i oddane ziemi.

Jan Andrzej Lobenwein urodził się r. 1758

w Wiedniu. Pilne przykładanie się do nauk lekarskich, zyskało mu w r. 1777 stopień magistra chirurgii, w r. 1779 doktora medycyny i adiunkta sławnego profesora kliniki P. *Holl*, w szpitalu s. *Troycy* w temże mieście. Wiekopomney sławy *Katarzyna II*, Cesarzowa Rosyjska, wezwała go w r. 1781 do Petersburga dla założenia instytutu medyko-chirurgicznego na wzór lekarskiej szkoły wiedeńskiej i w nim naznaczyła go professorem. Był potem od r. 1785 gubernialnym sztabs lekarzem w *Rydze*, nakoniec wybrany w r. 1787 przez *Cesarzki* Uniwersytet *Wileński* na profesora zwyczajnego anatomii ludzkiej i fizyologii, ciągle się zajmował pełnieniem obowiązków publicznych nauczyciela. Nadto trzy razy był dziekanem oddziału nauk lekarskich i przez dwa lata jako zastępca Rektora sprawował jego obowiązki. Niezmordowana we wszystkim praca i poświęcenie się, oraz pomoc dawana cierpiącej ludzkości ziednały mu względy szczęśliwie nam panującego Monarchy *ALEXANDRA I*. W roku 1808 za gorliwe leczenie chorych żołnierzy w *Wilnie*, najłaskawiej udarowany został tabakierą brylantami ozdobioną i rangą Rady kolegijskiego. W roku 1812 mianowany professorem zasłużonym, w roku 1816 Radcą stanu, a w r. 1819 kawalerem orderu s. *Anny* z klasy Pożyteczny w sprawie oświecenia, poczciwy w charakterze, zostawił po sobie łańcuszek strąskaney żonie, przyjaciółom i wszystkim znajomym.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

ANGLIA.

z Londynu, 18 Stycznia.

Trwają tu ciągle tegie mrozy i dla tego żegluga po *Tamizie* między *Londynem*, *Deptfordem* i *Wulwich* zupełnie ustała. Mała ilość żywności koniecznie potrzebney ledwie mogła być dostawioną i to z wielkiem niebezpieczeństwem. W *Dufnerdt* zbudowano na lodzie kilka szeregów bud, które temu miejscu dają postać iarmarku. Powiadają że grubość lodu w *Wulwich* była w przeszłym tygodniu pięć stop, a w *Lambet* siedm. (Jest to okoliczność której my mieszkańcy bardziej ku północy posunięni niemożemy wierzyć!)

Donoszą z *Dublina*, że przybyli tam niedawno, znaniomy *Tistlewood* i młody *Hunt*, syn

mówcy narodowego. Powszechne jest zdanie że ci godni *Jehnosć* zamysłają rozpocząć znowu swoje buntownicze działania; lecz *Policytameczna* patrzy za nimi iak nayspilniey.

Słabosć *Xiążęcia Keniskiego* nietylko się nieznanieyszyła; lecz ze smutkiem powszechnym niezmiernie się wzmogła. Dla tego to doktor dworu Pan *Dondas* wyjechał dnia wczorayzszego iak nayspieszniey do *Sidmouth*. *Xiąże JMsc* cierpi zapalenie w piersiach.

Liczba statków wysłanych z *Londynu* na morze południowe dla łowienia ryb wynosiła w przeszłym półroczu do trzydziestu.

W *Neukastel* pękła jedna z rur urządzonych dla komunikacji gazu i dwa domy blisko stojące prawie zupełnie zniszczyła; przy tem dziecko iedne utraciło życie i kilka ludzi ciężkie odniosło rany.

W tych dniach wybuchnął tu pożar w domie Pana *Kent*, który także od gazu miał pochodzić. Ten pożar nierychło ugaszono, bo wody blisko nie było i kilka domów w mgieniu prawie oka zgorzało.

Młody ieden mężczyzna szlachetney familii, imieniem *Edward Braun* iadąc w środ dnia w poiezdzie pocztowym z swoim słuźącym, zastrzelonym został na wielkiej drodze koło *Gordskau* w *Irlandyi*. Słychać że napastnicy wzięli go za kogoś innego, co przed niejakim czasem chciał uspokoić chłopów zbuntowanych. W tymże prawie czasie zastrzelono iednego policianta w *Dublinie*.

W *Limeryk* zdarzył się niedawno następujący okropny przypadek: Młody ieden kapral z milicyi zaręczył był sobie córkę pewnego tkacza i w wilią ślubu oboje narzeczeni zostali otruci pończem. Maiątek tkaczówny wynosił 400 funtów szterlingów i iak słychać ktoś z iey krewnych chcąc im zawładać, dopuścił się tej zbrodni.

Bankocotle pruskie podniosły się tu od niejakiego czasu do ośmiu procentów.

Okręł *Walkinsou* pod dowodztwem Kapitana *Behl* spotkał po drodze z *Buenos-Aires* do *Weithawen* równie niebezpiecznego iak i niespodzianego nieprzyaciela—to jest rybę zwaną *Pitq*, która przerznięta dno statku miedziane i drewniane!

Osadnicy chcący zamieszkać na przylądku dobrej nadziei; mają odtąd pozwolenie opatrywania się w potrzebną ilość broni i innych przedmiotów.

Pisma Amerykańskie publicznie wzmiankują o niejakimś *Danley*, który będąc zapozwanym

do sądu za kradzież konia, natychmiast się przyznał do tego złodziejstwa. Otwartość jego nienatę się kończy: bez ogródek bowiem wyznał, iż dla tego tylko to uczynił, aby być uwięzionym. Ze czasy i brak roboty zniechęcił go do obrania tego spokojnego przytułku. *Danley* ma być jeszcze młodym i zdrowym mężczyzną. Zamiany jego wzięły żądany skutek: Sąd skazał go na osiem letnie zamknięcie w tym przytułku!

Były nasz poseł przy stanach zjednoczonych północno-amerykańskich, przeznaczony jest teraz na też samą dostojność do dworu rossyjskiego.

HISZPANIA.

z *Madrytu*, 9 *Stycznia*.

Znowu tu uwięziono kilka znakomitych osób. W tej liczbie jest i *Hrabia Montezuna* grand hiszpański i główny dyrektor budownictwa przy zamkach Królewskich. Powiadają iż nieporozumienie się z budowniczymi ciągnęło na niego gniew Króla. — Przyczyna wygnania *Margrabiego de la Corognia* pokryta jest dotychczas nieprzeniknącą tajemnicą. — *Brygadier Vargas* i *Kapitan Dominie* podeyrzywani o wydanie fałszywych rozkazów względem zmiany stanowisk wojska, utrzymywani są pod ścisłą strażą. Powiadają że mieli w zamiarze wzniecenie powszechnej rewolucji, zwołanie stanów i t. p.

ROZMAITOŚCI.

Wiadomości z obcych Kraiów wyczące się Umiejętności, Literatury i Sztuk nad bnych.

— Z początkiem roku b. zaczęło wychodzić w Londynie co tydzień raz, nowe pismo peryodyczne pod tytułem. *The Guardian* (Strażnik). Oto są niektóre z prospektu pisma tego wyjątki: — „Rozumiemy, iż powody skłaniające nas do pomnożenia nowem piśmie tygodniowem, znaczney liczby dzienników już istniejących, wymagają raczej objaśnienia, niżeli pochwał iakowych. Nie zniżając się do nieprzychylnych uwag, o którychby kto mógł rozumieć, że je zawiść natchnęła, nad pismami peryodycznymi, powiemy tylko w ogólności, iż co do zasad i ducha, nie zaspokajają oczekiwania nayszanowniejszey części publiczności, i że my w piśmie naszym wystąpimy naprzeciw większości pism tego rodzaju. Czem będziemy okazać przyszłość,

czem zaś nie będziemy wynurzymy tu raz na zawsze. . . O to: nie będziemy szukać zbrodniczey korzyści, ani występniejszey ieszcze popularności, przez miotanie obelg na religią, lżenie władz, spówarzanie urzędników i obrażanie przystoyności publiczney, a szczególniey w opisywaniu spraw toczących się w sądach. Smutny to dowód złego ducha czasu, kiedy takowe postępowanie uważane jest iako środek do osiągnięcia słynności i zysku. Na tej więc niegodziwey ścieszcze nikt nas nie uyrzy; lecz uroczyście przyrzekamy, trzymać się iedynie wielkiej drogi konstytucyi, a powodowani światłem religii, uważamy Boga i oyczyznę, iako nagrodę naszą. Zwyczaiem jest wydawców każdego nowego pisma, ogłaszać, iż nie należą do żadnego stronnictwa. Tego po uczciwemu uczynić nie możemy. Jesteśmy owszem stronnikami, a co większa, wypowiadamy wojnę innemu stronnictwu. Uważamy dzisiejszych Ministrów, iako ludzi nayzdarniejszych do kierowania interessami kraju naszego w prawdziwym duchu konstytucyi i w tem wszystkim cośmy uważali w osobistym charakterze i w postępowaniu ich przeciwników przekonałismy się, że ci ostatni nie posiadają tych doświadczonych talentów, tej uczciwości polityczney i tych istotnych zasad, któreby im ziednać mogły ufność publiczną, a które tak są potrzebne do pomyslnego kierowania sprawami publicznymi. Wspomniemy tu ieszcze o innych cechach znamionujących opozycyją. *Wighsowie* i demokraci, *prezbyterianie* i *papiści*, *kupey* i *radykałisci*, *naydumnieysi arystokraci* i *naypodlejsze istoty* z motłochu, tak się pomieszali, że ich trudno rozróżnić. Powinniśmy zatem opierać się tej massie nowej koalicyi, bardziej zepsutey i obrzydliwszey nawet iak owa *Wighsów* i *Reformatorów*, która niegdys powstała na rozum i zagroziła spokojności kraju. Głównym obowiązkiem naszym będzie wskazywać kłamstwa i chytrości, donosić o postępach i odkrywać intrygi różnofarbnych stronników tego bezbożnego przymierza. Nie omieszkamy przy tem udzielać czytelnikom wybor wiadomości krajowych i zagranicznych tyczących się polityki, handlu i literatury. W czasie obrad Parlamentu, kreslić będziemy zwięzto ich obraz, umieszczając treść dokładną zdań mówców naszych, gdyż podanie ich z umysłu niewierne, jest hańbiącym szalbierstwem i obrazą polityczną. Procedury sądowe zwracać także będą skrupulatną uwagę naszą; ale przyrzekamy oycóm familii i przyjacielóm

dobrych obyczajów, iż żaden z owych gorszących processów, które temi czasy napełniały dzienniki, nie skała nigdy stronic naszych. Jeśli sprawiedliwość wymaga ażeby te szczególności objawiane były w sądach, przystoynosc publiczna zabrania powtarzać je w gazetach.— (W dalszym ciągu prospektu, wydawcy przyrzekaia udzielać z swych korespondencyi, wiadomości nayciekawsze, iako też doniesienia o dziełach tyczących się umiędności i literatury.) — Co się zaś tycze krytyk dramatycznych—dodaia—zwracać będziemy uwagę, na to tylko co na nią istotnie zasługuie; nie będziemy nudzić czytelników w mieście, ani zadziwiać przyiaciół naszych na wsi, przez pracowite komentarze nad szumną miernością, przez zapał umiesień iakie nie miały mieysca, i przez echa poklasków nigdy nie danych.— Co do sztuki nadobnych—mówia daley—unikaiąc szarłata nizmu i stronności, poświęcimy im czasami słów kilka. Maią one bezposredni związek z zabawami towarzystwa wypolerowanego i częstokroć wpływ na obyczaje i charakter narodów. Po takowey do publiczności przemowie kończą temi słowy: «Konstytucya jest napaśtowana, religia doznaie obelg prawa są zagrożone, wolność gwałcona. W obronie religii, praw i wolności, zgłaszamy się do ludzi pobożnych, przyiaciół porządku i wolności, aby nietylko życzenia swoje, lecz i usiłowania połączywszy z naszymi, przyłożyli, się przez opiekę swą, światło, wytrwałość i talenta, aby pismu naszemu ziednać wpływ i rozszerzać pożytek, iaki z niego na kray cały spłynąć może.»

— Pan *Dodwell*, którego drugą w roku 1805 odprawioną podróż do Grecyi, niedawno w Anglii drukiem ogłoszono, zdziwił się mocno, gdy w *Mesaloggio*, znalazł szkołę wzaiemnego uczenia. Naczelnikiem iey był światły Grek *Gregorio Palama*, a urząd ten spadał w iego familii z oycy na syna. Przed nim przewodniczył szkole oyciec iego *Panogoti*, który iey tyle zalet, a sobie wziętości ziednać umiał, że wielu znakomitych Greków powierzało mu dzieci swoje. Brat tego *Gregorio* iest niemniej uczonym, a tey chwili naysławniejszym nauczycielem w *Atenach*. Po odieździe z Grecyi

żałował *Dodwell*, że nie powziął bliższych wiadomości względem tego sposobu uczenia. Podług *Guatiiego*, który r. 1669 w tym kraju podróżował, uczono iuż naówczas w *Atenach* tą metoda, która nas teraz pod nazwiskiem metody *Lankastra*, iakby zupełnie co nowego zadziwia. Opisane w tey mierze iest interessuiącym, dla tego umieszcza się tu dosłownie: «Uyrzeliśmy około trzydziestu uczniów na ławkach siedzących; na ich czele był nauczyciel w podeszłym iuż wieku. Metoda iego była bardzo dowcipną, i lepszą od naszey. Cała klasa czytała razem i bez zamieszania, przychem każdy chłopiec na swojego sąsiada uważać musiał. Każdy miał tę samę książkę w ręku. Jeżeli nauczyciel miał np. trzydziestu uczniów, tedy im tylko trzydzieści słów z iakiego okręsu do czytania zadawał; pierwszy z tych chłopców czytał pierwsze słowo, drugi drugie, trzeci trzecie, i tak szło daley porządkiem. Gdy ie iuż płynnie i dokładnie czytali, zadawał im inne trzydzieści. Jeżeli zaś który z chłopców był roztargnionym lub się pomylił, natychmiast poprawiał go sąsiad pilnie na niego uważaiący; podobnie czynił każdy z swoim znowu sąsiadem, dopóki wszystkich słów nie odczytano. Lecz rzadko zdarzały się pomyłki, każdy lękaąc się bydź zawstydzonym przez równego sobie, pilnie uważał na siebie, chęć zaś poprawiania, czyniła go na sąsiada uważnym. Zadanie każdego w szczególności było zadaniem wszystkich, a ten sądził się bydź szczęśliwym, który się naylepiey popisał. Dla przeszkodzenia, ażeby ieden drugiego nie przygotował, przemieniano zawsze porządek w siedzeniu. Tym sposobem iedno zadanie wystarczało dla całej choćby naylicznieyszey klasy: to zaś naydogodnieyszem było dla nauczyciela, że chłopcy nie potrzebowali pojedynczo przed nim występować, gdy zawsze ieden był nauczycielem drugiego.» Ta wiadomość iest znowu dowodem, że nic w świecie nie ma nowego.

Dukat: hollend: nowy — rubli as: — 11 k. 15.
Ditto — Ditto stary — Ditto — 11 —
Rubel srebrny — — Ditto — 3—72.

W P E T E R S B U R G U.

w drukarni wojenney Głównego Sztabu JEGO CESARSKIEY MŚCI.